

[Ebba Strange]

Hvis jeg så skal regne ud – og det gør justitsministeren også i fortsættelsen af svaret – hvem lovforslaget vil komme til at ramme, som vi står med det nu, svarer justitsministeren videre: langt hovedparten af de indrejste via den dansk-vesttyske grænse og Københavns Lufthavn kunne have været afvist til Vesttyskland eller et andet vesteuropæisk land, hvis de foreslåede lovændringer havde været gældende. Tilbage til at bede om at få asylansøgningen behandlet i Danmark er altså ca. 400 polakker, der er indrejst via Københavns Havn. Det vil blive situationen efter vedtagelsen af disse lovændringer, hvis indrejsemønsteret fortsætter sådan omtrent som vi har kendt det i den forgangne del af 1986.

Vi har selvfølgelig i udvalget også spurgt justitsministeren om indrejsemønsteret, og vi har fået det svar – som jeg godt kan forstå justitsministeren har givet, fordi det vel ikke kunne gives anderledes – at det er svært at forudse, om der vil vise sig nye rejseruter, fordi folk på flugt jo ofte udviser en næsten desperat fantasi for at finde ud af, hvordan man nu kommer til det land, hvor man muligvis kan få asyl. Det kan så være, at vi nu for fremtiden vil se nogle skibe, der sejler direkte fra Iran eller Sri Lanka – hvad ved jeg? – men hvis rejsemønsteret fortsætter sådan, som vi har set det i 1986, så er det 400 polakker, vi skal behandle asylansøgninger fra.

Så kan man selvfølgelig spørge, som også regeringspartierne og Socialdemokratiet spørger: jamen er det nu de rigtige, vi giver asyl, og kan vi fortsætte? Jeg mener, denne sag er skruet op, og den er overskruet. Det, der burde have været ethvert folketingsmedlems pligt, var at gå ud og sige til den danske befolkning: det er kun en lille bitte del af flygtningeproblemet, vi løser med den lovgivning, vi har. Tag det nu roligt, skulle vi ikke kunne klare 5.000, 6.000, 7.000 flygtninge i Danmark om året? Selvfølgelig kan vi det. Det ville have været en værdig optræden af folketingsflertallet, som har vedtaget udlændingeloven.

Til allersidst vil jeg sige, at vi har lagt mærke til Socialdemokraternes betænkning-bidrag om en mere rimelig fordeling af flygtningene mellem kommunerne. Det er vi selvfølgelig også helt indstillet på. Vi synes, der skal føres nogle forhandlinger mellem staten

og kommunerne om en bedre fordeling af flygtningene. Men vi synes, det er en afledning fra det, som lovforslaget handler om, at man ligesom begynder at snakke om noget andet, for uanset hvordan udlændingeloven ser ud, om disse ændringsforslag bliver vedtaget eller ej, så er en ordentlig flygtningepolitik påkrævet, og den vil vi fra SFs side gerne vende tilbage til og drøfte. Vi kan jo tage udgangspunkt i VS' beslutningsforslag, som ligger til udvalgsbehandling i forvejen.

Men lad os nu lade være at snakke om det i dag. I dag handler det om, hvorvidt vi vil gennemføre disse retssikkerhedsmæssige forringelser eller vi ikke vil.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes også, det handler om at få en ordentlig flygtningelovgivning, vil jeg sige til fru Ebba Strange. Det får vi desværre ikke med disse småjusteringer, og vi har det fortsat ikke på området.

Men når nu fru Ebba Strange prøver at bagatellisere det, at Danmark mageligt kan leve med den flygtningelov, vi har, vil jeg gøre fru Ebba Strange opmærksom på, at i september 1985 fordelte antallet af indrejste asylsøgere pr. 100.000 indbyggere sig således, at Danmark fik 64, Sverige 38, Norge 4, Vesttyskland 39, Holland 6 og Frankrig 17. Og jeg skal igen sige, som jeg gentagne gange har gjort det her fra talerstolen, at når man sammenligner vores indbyggertal med antal flygtninge, så daler forskellen mellem disse to tal stille og roligt og konstant, og det må fru Ebba Strange da også vide.

Fru Ebba Strange må også vide, at befolkningen ikke vil finde sig i den flygtningelov, vi har, og det er også derfor, Socialdemokratiet og regeringspartierne prøver at gøre noget ved sagerne. De har simpelt hen fået så mange henvendelser fra deres vælgere, der ikke vil finde sig i, at deres partier har trukket den lovgivning ned over hovedet på dem.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Vores stillingtagen her i Folketinget har ikke det motiv, som fru Pia Kjærsgaard nævnte. Det drejer sig om en justering af lovgivningen, som i øvrigt alle, så vidt jeg